

בעניין :

בכל סרלואי ת.ז.

מישוב כוכב השחר

ע"י ב"כ עוה"ד משה בן דוד ו/או ישעיהו אברהם

ו/או הודיה א' רפפורט ו/או משה כרמל ו/או מרדכי חזיזה

ו/או מאיר ברוס

מרח' הלל 23, ירושלים 94229

טל': 02-6259333 פקס': 02-6259332

התובעת

-נגד-

1. חיים לוינסון

מרחוב שוקן 21 תל אביב

2. הוצאת עיתון הארץ בע"מ ח.פ. 510015449

רחוב שוקן 21 תל אביב 6653207

הנתבעים

מהות התביעה : כספית

סכום התביעה : 60,432 ₪

כתב תביעה

1. התובעת הינה תושבת הישוב כוכב השחר שבמועצה אזורית בנימין. התובעת היא משוררת, מורה לספרות, מבקרת ספרות וקולנוע, השתתפה בעריכת גיליון נשים של כתב העת "משיב הרוח", הנחתה מספר פעמים את ימי אהבה לשירה, פסטיבל השירה והמוזיקה שמפיק כתב העת, ואף שימשה כאחת ממנהליו האומנותיים של הפסטיבל. התובעת מפרסמת מאמרי דעה וביקורת בעיתונים מעריב, מקור ראשון, ובכתבי העת 'דעות' ו'פנים'.
2. בישוב כוכב השחר נפתחה לפני מספר שנים קבוצת מייל יישובי בו מתכתבים עשרות מחברי הישוב ובכללם התובעת. מדובר במייל שנועד לחברי הקבוצה תושבי הישוב בלבד לתכתובת פנימית ביניהם בענייני הישוב (להלן: "המייל היישובי").
3. הנתבע 1 הינו כתב של הנתבעת 2 ואינו תושב הישוב כוכב השחר.
4. הנתבע 2 (להלן: "הארץ") הינו עיתון בתפוצה ארצית המתפעל גם אתר אינטרנט בו מפורסמות בין היתר כתבות העיתון.
5. ביום 3.8.15 פורסמה בהארץ כתבה של הנתבע 1 העיתונאי חיים לוינסון תחת הכותרת "האירועים האלימים האחרונים מעוררים מחלוקות חריפות בקרב המתנחלים", הכוללת ציטוטים מתוך תכתובת המייל היישובי. העתק הכתבה רצ"ב כנספת א' לתביעה. הפרסום

בוצע הן בעיתון המודפס (3.8.15) והן באתר עיתון הארץ באינטרנט בעברית. הכתבה פורסמה אף באתר הארץ באנגלית¹.

6. בכתבה הנ"ל הובאו ציטוטים מפי דוברים שונים עם השמטת שם (או שצויינה האות הראשונה של שמם), ורק דברי התובעת הובאו עם שמה במלואו, וכן בצירוף תמונה שלה. כתבה זו הייתה את התובעת בהלם, כיוון שמימיה לא היה לה שום קשר עם הנתבע 1 העיתונאי, בשום צורה שהיא. ממילא התובעת לא התראיינה לכתבה ולא מסרה תגובה לעיתון בנושא הכתבה.

7. מבירור שערכה התובעת עולה כי הנתבע לוינסון, המסקר את ה"מתנחלים בשטחים", קיבל את תכתובת המייל בעורמה.

8. הנתבע 1 לוינסון צותת להתכתבויות/שיחות שלא הוזמן אליהן ולא יועדו לאזניו תוך פגיעה בפרטיות ותוך עבירה על חוק האזנת סתר.

9. לכתבה צורפה כאמור תמונת התובעת. לפני שלוש שנים פרסמה התובעת שיר בעיתון הארץ, וצולמה על ידי צלם העיתון. הזכויות לתמונה זו מצויות בידי הארץ. נראה שלוינסון בחר להביא ציטוט של דברי התובעת עם תמונה, בין היתר, כיוון שהתובעת מוכרת במידה מסויימת בחוגים שונים וברשות העיתון הייתה תמונה שלה. כאמור יתר הכותבים במייל היישובי לא זוהו בשמם המלא אלא באות תחילית של שמם ואולם והתובעת זוהתה בשמה המלא ובתמונתה וניתן להבין מהכתבה כאילו יזמה וארגנה את הכתבה והשתתפה באופן פעיל ויזום בכתבה.

10. הדברים שצוטטו בשם התובעת יועדו לקבוצת המייל היישובי בלבד, ולא לאזניו של שום עיתונאי או אדם מחוץ ליישוב.

11. מאז פרסום המאמר נגרמה לתובעת עוגמת נפש אדירה. התובעת "זכתה" להצעות לראיונות לגופי תקשורת שונים שאין לה שום עניין בהם, כדי להציג דמות של "מתנחלת אחרת", וגרוע מכך - זוכה לחוסר אמון מחלק ניכר מתושבי היישוב בו היא מתגוררת - כיוון שיש החושדים בה כי יצרה קשר עם עיתונאי ופרסמה מידע פנימי מהתכתבויות במייל היישובי, דבר שלא היה ולא נברא. התובעת כמשוררת מתראינת רק בנושאים הקשורים לעבודתה הספרותית ולא בנושאים פוליטיים ולא הייתה מסכימה להתראיין לכתבה בנושא אילו הייתה מתבקשת.

12. התנהלות הנתבעים בחדירה שלא כדין למייל יישובי ופרסום תוכן ההתכתבות מהווה פגיעה בפרטיות בניגוד לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981. סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות שכותרתו "פגיעה בפרטיות מה" קובע כדלקמן:

"2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

¹ <http://www.haaretz.com/news/israel/1.669347>

(1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת;

(2) האזנה האסורה על פי חוק;

...

(4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו;

...

(5) העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמש עשרה שנים ממועד כתיבתו; לענין זה, "כתב" – לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001;

(6) שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח;

...

(9) שימוש בידיעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;

(10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד

(7) או (9);

(11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד."

13. סעיף 4 לחוק הגנת הפרטיות קובע שפגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית:

4. פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליה בכפוף להוראות חוק זה.

14. סעיף 29א' לחוק הגנת הפרטיות קובע פיצוי בסך של 50,000 ₪ כשהוא צמוד למדד ממאי 2007 (בהתאם לסעיף 29א'ד) לחוק עומד כיום על סך של 60,432 ₪. התובעת תטען כי הנתבעים הפרה את פרטיותה וכי יש לחייבם לשלם לה פיצוי ללא הוכחת נזק בסכום של 60,432 ₪.

15. התובעת תוסיף ותטען כי הנתבעים גרמו לה לעוגמת נפש רבה שכן פרסום דבריה ללא אישורה ובאופן שכביכול ניתן להבין ממנו כי נעשה בשיתוף פעולה איתה גרם לחברי היישוב לחשוד בה כמי שמפרסמת תכתובת פנימית של חברי היישוב, תוך מתן ביקורות על חברי היישוב וכדי לבדל את עצמה.

16. זאת ועוד הסתננות הנתבעים למייל היישובי ו/או האזנת סתר למייל היישובי בדרכי עורמה כלשהם לצורכי פרסום מהווה עוולה ועבירה על חוק האזנת סתר תשל"ט – 1979 הקובע כי שיחה מהווה גם תקשורת בין מחשבים לפי הגדרת שיחה בסעיף 1 לחוק הקובע:

"שיחה" – בדיבור או בבזק, לרבות בטלפון, בטלפון אלחוטי, ברדיו טלפון נייד, במכשיר קשר אלחוטי, בפקסימיליה, בטלקס, בטלפרינטר או בתקשורת בין מחשבים;

"האזנה" – האזנה לשיחת הזולת, קליטה או העתקה של שיחת הזולת, והכל באמצעות מכשיר;

17. לפיכך הפרו הנתבעים הוראה חוקית וביצעו עוולה של הפרת חובה חקוקה.
18. התובעת תוסיף ותטען כי התנהגות הנתבעים באופן פרסום של תכתובת פנימית מהווה עוולה של רשלנות שעיתונאי סביר לא היה מבצע.
19. התנהלות הנתבעים נעשתה בעורמה בניגוד לתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות ובכלל זה הפרה של כלל 20 לתקנון האתיקה של העיתונאים האוסר על שימוש באמצעים פסולים של חדירה שלא כדין לרשות הפרט והאזנת סתר וכל אמצעי אחר להשגת מידע באופן הפוגע באמון הציבור:

"אמצעים פסולים

לא ישתמשו עיתון ועיתונאי לשם השגת מידע באמצעים פסולים שיש בהם קלון למקצוע העיתונאות ובכלל זה אלימות, סחיטה, איום, פיתוי, חדירה שלא כדין לרשות הפרט, האזנת סתר שלא כדין וכל אמצעי אחר להשגת מידע העלול, בנסיבות העניין, לפגוע באופן חמור באמון הציבור בעבודה העיתונאית."

20. כן הפרו הנתבעים את סעיף 15 לתקנון האתיקה של העיתונאים המטיל חובה על העיתון שלא לפרסם דבר הנוגע לפרטיות אדם ללא הסכמתו:

"פרטיות

8. (תיקון 29.1.15) לא יפרסמו עיתון ועיתונאי ללא הסכמתו של אדם דבר הנוגע לפרטיותו והעלול לפגוע בו, אלא אם קיים עניין ציבורי בפרסום ובמידה הראויה. פרסום דבר כאמור מצריך ברגיל בירור מוקדם עם הנוגע בדבר ופרסום הוגן של תגובתו."

21. התובעת תטען כי החומר לכתבה ובכלל זה דבריה בכתבה הושגו שלא כדין, מתוך מייל יישובי שנועד לאוזני המכותבים חברי תושבי כוכב השחר ולא נועד לפרסום.

22. ניתן יהיה לצפות מעיתון הארץ שהדמוקרטיה ושלטון החוק אמורים להיות נר לרגליו יקפיד שלא להפר חוקי המדינה ופרטיות האזרחים, יימנע מהשגת מקור לכתבות שונות במרמה ותחבולה, יפנה בצורה ישירה למרואיינים ושאל דעתם על עניינים שונים. הסתננות למייל יישובי ו/או השגת תוכן מייל יישובי בעורמה ופרסום דברי האנשים תוך שמירה חלקית על זהות הדוברים וחשיפת חלק אחר של הדוברים במייל היישובי אינה עבודה עיתונאית אלא עצלנות, נבזות ופגיעה בפרטיות של אנשים.

23. הנתבע 1 והנתבעת 2 שפרסמה את כתבתו של הנתבע 1 ומעסיקה אותו, אחראים ביחד ולחוד לעוולת כלפי התובעת. התובעת תטען כי הנתבעת 2 אחראית לפצות אותה בגין העוולות שגרמה ביחד עם הנתבע 1 כשולחתו של הנתבע 1 כמעסיקתו וכמפרסמת הכתבה.

24. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית לדון בתביעה לנוכח סכומה ומהותה והסמכות המקומית לדון בתביעה לנוכח מקום מעשה העוולה (המעשה או המחדל שבשלו תובעים) בהתאם לתקנה 3(א)(5) לתקנות סדר הדין האזרחי תשמ"ד – 1984 בשים לב לכך כי הפרסום ומכירת העיתון אשר בו הכתבה נעשתה בכל שטח ישראל לרבות בירושלים והכתבה פורסמה גם באתר האינטרנט של עיתון הארץ הן בעברית והן באנגלית באופן המאפשר גישה לכתבה מכל מקום ובכלל זה בירושלים.

אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובעת סכום של 60,432 ש"ח בתוספת ריבית והצמדה מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל וכן לשאת בהוצאות התובעת ובשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

משה בן דוד, עו"ד
ב"כ התובעת